

OBADJA

Kern

In het boek Obadja gaat het over de relatie tussen het volk van Jakob en het volk van Edom, Ezau.

Over de eerste en tweede plaats. Welke rol speelt God daarin?

Over Obadja (zijn naam betekent 'knecht van Jahweh') is verder niets bekend. Hij wordt niet gelinkt aan een koning en heeft het over de val van Jeruzalem. Daarom is het waarschijnlijk dat hij zijn profetie aan het begin van de ballingschap van Juda naar Babel heeft uitgesproken.

De hele bijbel en de hele geschiedenis door zien we de moeite over en met de zegen van de Heer. Want, in de natuur geldt het recht van de sterkste, maar God zet dit op de kop.

In Obadja horen we over de clash tussen Jakob en Ezau. Edom heeft leedvermaak over het volk van Jakob, omdat Juda in ballingschap wordt gevoerd.

Uitgelicht

Jakob en Ezau

'De HEER zei tegen Rebekka: 'Twee volken zijn er in je schoot, volken die uiteen gaan nog voor je hebt gebaard. Het ene zal machtiger zijn dan het andere, de oudste zal de jongste dienen.'" (Gen. 25) Voor Ezau is dit moeilijk te verkroppen. Bij Jakob kunnen we ons afvragen of hij de zegen ontvangt of de zegen pakt. Hij bedriegt er zijn broer en zijn vader voor. En bij Pniël ('het gezicht van God') gaat hij met God de strijd aan, totdat 'U mij zegent'. Daarna kan Jakob ook Ezau weer in het gezicht kijken. Maar het blijft moeizaam voor beide broers. (Gen. 32)

Jakob kan zich niet beroemen op het feit dat hij naar voren is geschoven. Want 'wat in de ogen van de wereld zwak is, heeft God uitgekozen om de sterken te beschamen; wat in de ogen van de wereld onbeduidend is en wordt veracht, wat niets is, heeft God uitgekozen om wat wél iets is teniet te doen. Zo kan geen mens zich tegenover God op iets beroemen.' (1 Kor. 1:27-29)

Ezau voelt zich door God aan de kant geschoven, is daarmee misschien wel de eerste calvinist. Calvijn dacht ook in termen van eeuwige verkiezing en eeuwige verwerping. Echter, de zegen die God aan Abraham, de grootvader van Ezau en Jakob, heeft gegeven, luidt: 'Ik zal jou tot een groot volk maken, je zegenen en je naam groot maken; en je zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie jou zegenen, en wie jou vervloekt, zal Ik vervloeken; en in jou zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.' (Gen. 12:2,3) Abraham krijgt de zegen, maar om die te delen met anderen.

Jakob en Ezau hebben beide moeite met de zegen. Jakob is inhalig, heeft moeite om de zegen door te geven. Ezau is jaloers, heeft moeite om de zegen via Jakob te ontvangen. Hoe moet het dan?

David en Jonathan

Jonathan is iemand die laat zien hoe het ook kan. Hij accepteert en respecteert de tweede plaats, achter David. 'En Jonatan, die David zo lief had als zijn eigen leven, sloot vriendschap met hem: hij deed zijn mantel af en gaf die aan David. Ook gaf hij hem zijn uitrusting, tot en met zijn zwaard, zijn boog en zijn koppelriem.' (1 Sam. 18:3,4)

Zijn vader Saul pikt het niet: 'Woedend barstte Saul tegen Jonatan uit: 'Hoerenjong! Alsof ik niet weet dat jij de kant van de zoon van Isai hebt gekozen. Je maakt jezelf te schande, en de moeder bij wie ik je verwekt heb erbij! Zolang de zoon van Isai hier op aarde rondloopt, ben jij je leven en je koningschap niet zeker. Laat hem onmiddellijk halen en breng hem bij me, want hij is ten dode opgeschreven.'" (1 Sam. 20:30,31)

Herodes

Ook Herodes is heel bang om van de troon gestoten te worden: 'Toen Jezus geboren was in Betlehem in Judea, tijdens de regering van Herodes, kwamen er magiërs uit het Oosten in Jeruzalem

aan. Ze vroegen: 'Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Wij hebben namelijk zijn ster zien opgaan en zijn gekomen om Hem eer te bewijzen.' Koning Herodes schrok hevig toen hij dit hoorde, en heel Jeruzalem met hem.' (Mat. 2:1-3)

Herodes is een Edomiet. Hij heeft zijn koningschap over de Joden gekocht van de Romeinen en hij neemt geen genoegen met de tweede plaats. Hij vermoordt daarom de baby's van Betlehem. En ook zijn nageslacht slaat aan het moorden. Zijn zoon kilt Johannes de Doper en laat toe dat Jezus wordt gedood. Zijn kleinzoon vermoordt Jakobus, de apostel en wil ook Petrus doden, maar die ontsnapt.

Lijnen en gedachten

Hoe staan wij tegenover Israel? De kerk is niet in de plaats van Israel gekomen. Israel is Gods eerste keus. De kerk komt op de tweede plaats.

Jezus vertelt een verhaal over de toekomst. Ieder volk komt voor het gerecht. En dan lijkt beslissend hoe de houding was tegenover Israel. De scheiding tussen schapen en bokken vindt plaats op basis van wat wij voor de broeders en zusters van de koning (het Joodse volk) hebben gedaan. (Mat. 25:31-46)

De Nederlandse politie was in Europa in WO II lang gehoorzaam aan de bezetter. Net als Edom, dat toekeek hoe Juda naar Babel werd weggevoerd. 'Op de dag dat je toekeek hoe andere volken de bezittingen van je broeder wegsleepten...' (11)

'Door je hoogmoed heb je je laten verleiden: hoog woon je, hoog in de rotskloven, daar heb je je huis gebouwd, en je denkt: Wie haalt mij naar beneden? Maar al vlieg je zo hoog als een adelaar, al bouw je je nest in de sterren, dan nog haal ik je neer – spreekt de HEER.' (3,4) Is ook van toepassing op Hitler met zijn Adelaarsnest.

Edom staat model voor alle volken. En het beleid van de boze (dood de Joden, want als er geen Joden meer zijn, is Jezus een koning van niks) zien we de hele geschiedenis door. Ook de christenvervolging zit in diezelfde hoek; zonder kerken heeft Jezus niets te betekenen.

In dit licht kunnen we de rigoureuze uitspraken over Edom in boek Obadja begrijpen.

Hoe kan het ook? Een actueel voorbeeld. De Palestijnse christenfamilie Nassar in Betlehem heeft het project de Tent of Nations opgestart. Zij weigert om een vijand van iemand te zijn (zie foto linksonder), zoekt naar broederliefde en probeert het kwade te overwinnen door het goede (Rom. 12:21).

Obadja eindigt met deze profetie: 'Bevrijders (Messiassen) zullen de Sion opgaan en regeren over het bergland van Esau – en aan de HEER zal het koningschap toebehoren.' (21)

Obadja geeft ons een wake-up call. Bidden we hier naartoe: dat broeders worden verenigd en voor Hem buigen?

Wij mogen met de profeet met God meekijken, van bovenaf en van jezelf af. En we mogen biddend zoeken naar ons plekje in zijn grote plan. Hoe loopt de zegen naar ons en mij toe? Góð zegent! Hij zegent Israel, Hij zegent ons, Hij zegent mij. Wat doe ik ermee? Ben ik inhalig? Ben ik jaloers? Het gaat erom dat je oplet hoe de zegen van God loopt en dat je elkaar de zegen gunt. Ontvangen - en uitdelen!

